

28. VŠETKO ČO POTREBUJEME MÁME V KRISTOVI

Vitajte, milí posluchači, pri ďalšom pokračovaní nad Božím slovom. Dnešnej téme by sme mohli dať názov : VŠETKO ČO POTREBUJEME MÁME V KRISTOVI .

Mnohí kresťania síce veria, že Boh existuje, ale ich viera sa prejavuje duchovnou pasivitou, ktorá nesvedčí o tom, že v každodennom živote prežívajú Božiu prítomnosť a naplnenie zaslúbení. Preto nám apoštol Peter pripomína, že je nám všetko dané:

2 Petrov 1:3-4 *jako máme všetko jeho božskej moci, darovanej k životu a k pobožnosti, pravou známosťou toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a hrdinskou cnosťou, 4 čím sú nám darované prevelké a predrahé zaslúbenia, aby ste sa tým stali účastnými božskej prírody uniknúť porušeniu, ktoré je na svete v zlej žiadosti.*

Písmo nás uistuje, že nám Boh dal všetko, čo potrebujeme k životu a zbožnosti skrze každodenné poznávanie Ježiša Krista, ktorého zaslúbeniam máme plne dôverovať. Citované verše znejú celkom dobre, ale zo skúsenosti vieme, že aj medzi veriacimi nepanuje úplná zhoda v tom, s akou dôverou môžeme spoliehať na Božiu moc, obzvlášť tam, kde márne čakáme na odpoveď na naše úpenlive modlitby. Dá sa povedať, že mnohí kresťania v tichosti prijali názor, že zdroj bohatstva v Kristovi, akými je Písmo, modlitba a vedenie Ducha Svätého nie je postačujúce, aby si s nimi dnešný človek vystačil.

Nie len jednotlivci, ale aj cirkev ide s dobou a organizuje najrôznejšie semináre pre verejnosť a školenie pre vedúcich pracovníkov, ktoré kladú väčší dôraz na psychológiu, ako na Božie slovo. Ak navštívime kresťanské kníhkupectvá, uvidíme, že väčšinu tzv. kresťanských kníh možno zaradiť do kategórie svojpomoci a poradenstva. Je pravda, že v týchto príručkách a manuáloch tu a tam narazíte na biblický verš, ale to samo o sebe nepovzbudzuje kresťanov k tomu, aby pomoc a radu hľadali najskôr v bohatstve zdrojov Kristovho učenia. Cirkev sama dovolila, aby sa pastoračná starostlivosť a bratská náklonnosť stala doménou profesionálov. Kresťanského poradenstva sa ujali veriaci psychológovia a väčšinou sú vnímaní ostatnými kresťanmi ako kvalifikovaní liečitelia ľudských duší a srdc.

Pozrime sa, či skutočne potrebujeme pomoc profesionálnych terapeutov, ktorí používajú svetské metódy alebo nám chýba pastoračná starostlivosť životom preverených veriacich, ktorí môžu ponúknuť radu a modlitbu? Nie sú biblické rady a dôraz na osobný vzťah ku Kristovi len hrubé zjednodušovania potrieb tých, ktorí volajú o pomoc? Na úvod chcem

zdôrazniť, že nám v týchto otázkach nejde o to, akú radu v cirkvách poskytujeme, ale skôr o to, aby sme sa vyhli nebiblickým radám. Zo skúsenosti viem, že mnoho tých, ktorí využívajú alebo využili služby kresťanského poradenstva, odchádzajú sklamaní, pretože ich problém vyriešený nebol. Keď som s týmito ľuďmi hovoril, pýtal som sa ich na to, či sa s nimi kresťanský poradca modlil.

Používal Písmo, ktoré sa týka danej oblasti problému? Prinieslo Vám nejakú útechu a povzbudenie? Väčšina odpovedala, že nie. Ak nebola použitá modlitba a Písmo, potom môžem povedať, že nešlo o kresťanské poradenstvo! Veríme, že kresťanskí poradcovia poznajú a majú účinnejšie metódy, ako samotné Písmo, ktoré nám bolo dané pre povzbudenie, aby nás sprevádzalo životom od začiatku až do samého konca? Alebo veríme tomu, že Biblia slúži len k tomu, aby sme z nej čas od času čerpali povzbudivé myšlienky, ale keď ide o vážne problémy, mali by sme sa radšej zveriť do starostlivosti kvalifikovaných poradcov? Ako sami vidíte je na mieste položiť si otázku, „od koho majú veriaci očakávať pomoc?“

Ak slová Písma ešte niečo znamenajú, mali by sme veriť tomu, že v Kristovi máme všetko, čo potrebujeme k zbožnému životu. Noví veriaci nemajú skúsenosť dôvery v Božie vedenie a riešenia, preto potrebujú pastierske vedenie zbožných znalcov Písma, ktorí nie sú zaťažení metódami svetskej psychológie. Tí majú svojich zverencov vyučovať a napomínať ich, ako by mali aplikovať Božiu múdrosť a zaslúbenia v praktickom živote. V kresťanskom obecenstve máme byť vychovávaní ako Božie deti k poslušnosti v súlade s biblickými princípmi a viere, že v Kristovi máme nevyčerpatelný zdroj najlepších rád a riešení!

To, čo pre nás Boh pripravil skrze príklad a slovo Pána Ježiša Krista nemôže prekonať žiadna svetská metóda, aj keď sa zahaľuje do kresťanského závoja.

Pozrime sa spoločne na štyri oblasti dostatočnosti Písma per náš život:

1. Hospodin nám poskytuje všetko ako dar viery skrze poznávanie Krista.

Apoštol Peter opisuje Pána Ježiša Krista ako toho, "ktorý nás povolal vlastnou slávou a mocnými činmi". Všetky prevzácne zaslúbenia sú príčinou toho, že sme sa stali účastníkmi jeho Božskej prirodzenosti a len vďaka nemu môžeme uniknúť budúcej záhube sveta.

Pozrime sa najskôr na tri časti tohto zaslúbenia:

A. Hospodin nám dal všetko, čo sa týka života a zbožnosti. Zbožný život sa premení vo večný život, ktorý sa stáva skutočnosťou vo chvíli, keď uveríme svojmu Spasiteľovi. Naša viera je zapečatená s ním:

***Ján 3:16-18** Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, ne zahynul, ale mal večný život. 17 Lebo neposlal Bôh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby bol svet spasený skrze neho. 18 Kto verí v neho, nebude odsúdený, ale ten, kto neverí, už je odsúdený, lebo neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho.*

Písmo nás učí, že všetci prichádzame na svet duchovne mrtvi a tí, ktorí neuveria dobrej novine spasenia, čaká Boží súd:

***Efezským 2:1-3** Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi vo svojich previneniach a vo svojich hriechoch, 2 v ktorých ste kedysi chodili podľa veku tohoto sveta, podľa kniežata mocností povetria, ducha to, ktorý teraz pôsobí v synoch neposlušnosti, 3 medzi ktorými sme kedysi aj my všetci obcovali v žiadostiach svojho tela robiac to, čo sa zachcievalo telu a mysliam, a boli sme prírodou deťmi hnevu jako aj ostatní.*

Písmo hovorí, že duchovne mŕtvy človek neuznáva žiadny morálny kód, podľa ktorého by sa chcel riadiť, ani nehľadá spôsob ako by mohol žiť zmysluplným, spokojným a šťastným životom. Duchovne mŕtvy jedinec nevie, že k životu, teda tomu večnému, potrebuje znovuzrodenie! Znovuzrodenie je dar Ježiša Krista, ktorého zástupná smrť na kríži uviedla všetkých veriacich zo smrti do života. Ak ste ešte nedostali večný život, väčšina nasledujúcich slov pre vás nebude mať zmysel ani váhu. Preto je dôležité aby ste pozorne načúvali. Pozrime sa najskôr na svedectvo dobrej noviny spasenia o nádeji a zasľúbení, ktoré vyjadril apoštol Ján nasledujúcim spôsobom:

***1 Jánov 5:11-12** A toto je to svedectvo, že nám Bôh dal večný život, a ten život je v jeho Synovi. 12 Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života.*

Večný život sa netýka len vzdialenej budúcnosti v nebi. Večný život začína okamihom znovuzrodenia, vo chvíli, keď sme uverili, že Pán Ježiš Kristus je naším Spasiteľom. Preto nás apoštol Pavol uisťuje, že nám Boh dal všetko, čo s životom súvisí. Z tejto perspektívy máme pristupovať ku každému problému, nech sa jedná o malú ťažkosť alebo obrovskú životnú skúšku. Božie slovo nás pripravuje na to, ako sa máme zachovať keď príde utrpenie alebo keď budeme stáť tvárou tvár smrti, našej vlastnej alebo našich najbližších. Písmo je plné praktických príkladov a rád ako sa máme správať a ako máme najlepšie postupovať v situáciách, keď naše vzťahy sú na bode mrazu.

Poradí nám, ako máme hospodáriť s tým, čím nás Hospodin obdaril alebo čo nám zveril do užívania. Písmo nám ukáže ako máme zvládať vlastné emócie a reakcie druhých. Poradí nám, ako a kde hľadať múdrosť v každej životnej situácii. Mohol by som pokračovať ďalšími príkladmi, ktoré poukazujú na absolútnu výnimočnosť Božieho slova, ktoré má moc nás previesť bezpečne všetkými životnými nástrahami až do nebeskej večnosti. A znovu opakujem, že zdrojom vnútorného pokoja veriacich nie je svetská múdrosť, ale Božia múdrosť, ktorá presahuje všetko pozemské. A nielen to, v 2 liste Timotejovi čítame:

2 Timoteovi 3:16-17 *Každé písmo, vdýchnuté Bohom, je aj užitočné na vynaučovanie, karhanie, naprávanie, na výchovné káznenie v spravodlivosti, 17 aby bol človek Boží dokonalý, ku každému dobrému skutku pripravený.*

Hľadať čokoľvek iného a inde ako u Krista, je ako keby sme usilovne klopali na dvere, ktoré nie sú zamknuté. Ten, kto prijal dar večného života a žije s dôverou z Božích zdrojov, porastie v zbožnosti, poslušnosti a duchovnej zrelosti a čoraz viac sa bude podobať Kristovmu príkladu. Aj keď v tomto živote nikdy nedosiahneme jeho dokonalosť, rastime v poslušnosti Božieho slova, ktoré je zhrnuté do dvoch najväčších prikázaní:

Matúš 22:37-39 *„Milovať budeš Pána, svojeho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou“ a „Milovať budeš svojho blížneho jako samého seba!*

Z týchto dvoch prikázaní by malo vychádzať nielen naše správanie, ale aj pastoračné poradenstvo. Kristus nás nielen vyvolil, ale aj povolal, aby sme sa stali svedkami jeho slávy. Pretože nám boli otvorené oči, aby sme videli jeho vznešenosť, krásu a slávu. To čo nám Pán Ježiš ukázal počas svojho pozemského života by malo byť príkladom aj nám. Skrze kríž vidíme Otcovu aj Synovu slávu a lásku k nám. Tam sa prejavila nielen Božia láska, ale aj spravodlivý trest za naše hriechy skrze Synovu bezhriešnosť. Tejto pravde môžeme uveriť až vtedy, keď sú nám nadprirodzeným spôsobom otvorené oči. Od tohto okamihu sa náš život úplne zmení. Ako je napísané:

Filipským 3:8-11 *Ale pravda aj pokladám všetko za ztratu pre svrchovanosť známosti Krista Ježiša, svojho Pána, pre ktorého som to všetko ztratil a pokladám to za smeti, aby som získal Krista 9 a bol najdený v ňom nemajúci svojej vlastnej spravodlivosti, spravodlivosti zo zákona, ale majúci spravodlivosť skrze vieru Kristovu, spravodlivosť z Boha, založenú na viere, 10 aby som poznal jeho a moc jeho vzkriesenia a účasť na jeho utrpeniach usúpodobňovaný jeho smrti, 11 ak by som len nejak došiel ku vzkrieseniu mŕtvych.*

2. Božie zaslúbenia sú obsiahnuté v Písme a slúžia k nášmu zabezpečeniu a ponaučeniu.

Stali sme sa dedičmi zaslúbení. Skrze Pána Ježiša Krista spoznávame Otcovu lásku a s nehynúcou nádejou prijímame zaslúbenie večného života v Jeho prítomnosti. Zaslúbenia, ktoré sú pre veriacich zaznamenané v Písme sa týkajú aj praktických zásad zbožného života, aby nám pomáhali víťaziť nad hriechom. Dodávajú nám múdrosť a silu, aby sme obstáli v skúškach a sú zdrojom pokoja, ktorý prevyšuje všetko ľudské chápanie. A nielen to. Vďaka Božiemu zaslúbeniu:

A. Máme podiel na Jeho Božskej prirodzenosti. Od chvíle, keď nás Boh povolal do rodiny Božích detí, žijeme pod vplyvom Ducha Svätého, ktorý v nás prebýva pôsobí v nás zbožnosť a svätosť. Už nepodliehajú svojej prirodzenosti, ale Jeho svätosti. Našou zodpovednosťou je, aby sme sa vyhýbali a neotročili hriechu, ale žili zbožne a naplňali svoje poslanie.

B. Božie zriedkavé a veľkolepé zaslúbenia umožňuje spaseným, aby sa stali účastnými božskej prirodzenosti a unikli záhube, do ktorej zvrátené túžby ženu celý svet. Vo chvíli, keď sa znovuzrodíme, už nepatríme sami sebe, ani svetu, ale stali sme sa Božím vlastníctvom:

***Kolosským 1:13-14** On (ktorý) nás vytrhnul z moci temnosti a premiestnil do kráľovstva Syna svojej lásky, 14 v ktorom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov ...*

Prirodzení ľudia žijú podľa svojich sebeckých vášni a telesných žiadostí. Tak sme žili kedysi aj my. I keď ešte nie sme úplne nezávislí od nástrah tohto sveta, ale na rozdiel od minulosti, vedieme úspešný boj so svojou prirodzenosťou i s hriechom. Tento boj môžeme vyhrať len s Božou pomocou.